

F. t. 1. om erstatning for vaccinationsskader.

ningen normalt, og uden at den berettigedes samtykke kræves, ydes som et kapitalbeløb.

Invaliditetserstatningens (rentens) størrelse afhænger dels af invaliditetsgraden, dels af størrelsen af den årsløn, der lægges til grund ved beregningen.

Årslønnen fastsættes af direktoratet for ulykkesforsikringen efter skøn under hensyntagen til pågældendes arbejdsfortjeneste i tiden før skadens indtræden og til den fortjeneste, han ville have kunnet opnå, hvis invaliditeten ikke var indtrådt. Lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. fastsætter et højeste beløb, der reguleres efter nærmere fastsatte regler i takt med den gennemsnitlige faktiske timefortjeneste for arbejdere inden for håndværk og industri.

Pr. 1. april 1971 var maksimumbeløbet for årsløn 38.400 kr.

Pr. samme dato udgjorde den årlige rente for 100 pct. invaliditet beregnet efter den højeste årsløn 28.811 kr., for 75 pct. invaliditet 21.608 kr. og for 50 pct. invaliditet 14.406 kr. Kapitalerstatning efter eksempelvis 15 pct. invaliditet udgjorde på samme grundlag 32.400 kr. For invaliditetsgrader mellem 25 pct. og 45 pct. varierer kapitalerstatningerne efter skadelidtes alder og køn. Eksempelvis kan nævnes, at kapitalerstatning efter 35 pct. invaliditet for en 25-årig mand med højeste årsløn pr. 1. april 1971 udgjorde 105.034 kr., for en 50-årig 96.869 kr.

Til § 5.

Stk. 1. Efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. ydes erstatning i almindelighed fra tidspunktet for dagpengenes ophør.

Da der efter lovforslaget ikke vil blive ydet dagpenge, er det fundet nødvendigt udtrykkeligt at fastsætte, at invaliditetserstatning skal ydes med virkning fra det tidspunkt, da skadelidtes tilstand må anses for stationær, d.v.s. når der ikke kan ventes væsentlige ændringer i tilstanden. Der kan således efter omstændighederne blive tale om at yde erstatning fra et tidligere tidspunkt end selve afgørelsen om erstatningsberettigelsen.

I tilfælde, hvor der klart foreligger en vedvarende invaliditet, men hvor tilstanden måske først efter en tid skønnes at ville blive helt stationær, vil der dog efter omstændighederne kunne ydes forskud på invaliditetserstatningen.

Om begrundelsen for, at erstatning først kan ydes fra skadelidtes fyldte 15. år, henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit b. 4.

Stk. 2. Ifølge værnepligtserstatningsloven er det årslønmaksimum på ulykkestidspunktet eller skadedatoen, der er afgørende.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at

der ved vaccinationsskader i nogle tilfælde vil hengå en årrække mellem skadens indtræden ved vaccination og den aktuelle erstatningsberettigelse ved skadelidtes 15. år. I sådanne tilfælde vil det ikke være rimeligt, om årslønssatsen på skadedatoen skulle danne grænsen for erstatningens størrelse, og man har i stedet fastsat tidspunktet for første erstatningsudbetaling som afgørende for satsen.

Stk. 3. For personer mellem 15 og 21 år vil der ofte mangle holdepunkter for at ansætte en årsløn, hvorefter erstatningen skal beregnes, fordi de pågældende endnu ikke har haft lejlighed til at demonstrere deres erhvervsevne. Årslønnen fastsættes derfor i disse tilfælde i overensstemmelse med de retningslinjer, der er givet i ulykkesforsikringslovens § 44, stk. 6, 2. punktum om fastsættelse af årsløn for personer under 21 år. Dette indebærer, at erstatningen ikke kan beregnes efter en lavere årsløn end 8.000 kr. (pr. 1. april 1971 15.750 kr.), medmindre erhvervsevnen forud for skadens indtræden var nedsat i væsentlig grad.

Socialministeriet fastsætter ved årlige bekendtgørelser de nærmere regler om årslønssatsættelsen, senest bekendtgørelse nr. 1 af 6. januar 1971 om regulering af ydelser i henhold til værnepligtserstatningsloven og bekendtgørelse nr. 6 af 6. januar 1971 om regulering af ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven.

Til § 6.

Ulykkesforsikringsrådet er efter denne bestemmelse sidste ankeinstans i alle spørgsmål vedrørende vaccinationserstatninger, herunder også spørgsmål om fradrag i ydelsen som følge af andre årlige ydelser i anledning af ulykkestilfælde samt ophør af skadelidtes dispositionsret over ydelsen.

Til § 7.

Vaccinationsskader kan medføre så alvorlige skader, f. eks. hjerneskader, at de skadelidte invalideres i en sådan grad, at anbringelse under særforsorg vil være nødvendig.

Særforsorgsbehandlingen vil i disse tilfælde kunne bestå i anbringelse på institution el. lign. Ifølge lov om offentlig forsorg, jfr. lovbekendtgørelse af 10. november 1969, afholdes samtlige udgifter i forbindelse med særforsorgsbehandlingen af staten — herunder samtlige udgifter ved opholdet på den institution eller lignende, hvor den skadelidte plejes og behandles. Under dette ophold må den invalideredes økonomiske behov antages at være fuldt dækket. Efter lovforslaget kan socialministeren derfor træffe bestemmelse om, hvorledes der da skal forholdes med erstatningsydelsen.